

Како да
одем
на небо?

Вернер Гит

Како да одем на небо?

Многи људи потискују питање вечности. То се може опазити чак и код оних који размишљају о свом сопственом крају. Америчка глумица Дру Беримор је одиграла главну улогу као дечја звезда у научно-фантастичном филму „Ванземаљац“. У својој двадесетосмој години (рођ. 1975 г.), она је изјавила: „Ако ми се деси да умрем пре своје мачке, дајте јој да она поједе мој пепео. Тако ћу макар у својој мачки живети даље.“ Нису ли овакво неразумевање и кратковидост у односу на смрт застрашујући?

У доба Исуса многи су људи долазили код њега. Њихове су бриге скоро увек биле замањске природе:

- **Десет губавих је хтело да оздрави** (Лука 17,12-13).
- **Слепи су хтели да прогледају** (Матеј 9,27).
- **Неко је хтео помоћ у свађи због наследства** (Лука 12,13-14).
- **Фарисеји су дошли, кушајући га питањем, да ли да плаћају цару порез** (Матеј 22,17).

Мало је било оних који су дошли код Исуса да дознају како се доспева на небо. Један богати младић је тражио од њега одговор на питање: „**Учитељу добри, шта да учиним да наслиедим живот вечни?**“ (Лука 18,18). Њему је речено шта да учини, а то је: да се одрекне свега за чим му срце чезне и да следи Исуса. Али, његово богатство му је било важније него да следи Исуса, и тако се одрекао неба. Било је и људи који уопште нису тражили небо али се при сусрету са Исусом, њихова пажња усмерила ка небу и у тренутку брзо су искористили прилику.

Закеј је прижељкивао да види Исуса једино из радозналости, али је нашао више него што је очекивао. После Исусове посете његовом дому, такорећи успут, Закеј је нашао небо. Исус то потврђује: „**Данас дође спасење кући овој**“ (Лука 19,9).

Како пронаћи небо?

Од до сада реченог можемо да закључимо:

- Царство небеско можемо пронаћи тачно у одређеном дану. То је добро знати јер је и за Вас, драги читатељу, драга читатељко, могуће да још данас достигнете вечни живот са Богом.
- Постизање Царства небеског независно је од постигнутих дела.
- Човек може пронаћи Царство небеско потпуно неспреман.

Наше сопствене замисли на који начин се долази на небо су потпуно погрешне, уколико не произлазе од Божјих начела. Једна народна певачица певајући о кловну који је, после дугогодишњег рада, напустио циркус, пева: „Он ће са сигурношћу отићи на небо јер је људе усрећивао.“ Једна је богата жена, дугогодишњи добротвор, изградила кућу за сиротињу у којој је могло да живи 20 жена бесплатно, под једним условом: жене су биле дужне да се сваког дана један сат моле за спасење њене душе.

Шта нас заиста доводи на небо?

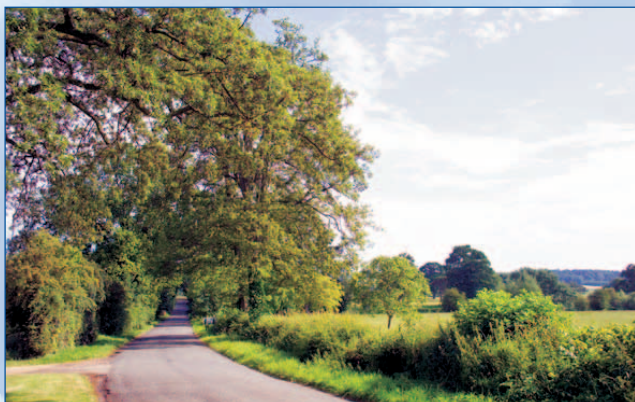
Да би нам на то питање одговорио јасно, Исус прави поређење: у Еванђељу по Луки 14,16 Он говори о једном човеку (који симболизује Бога) који спрема велико славље (које симболизује небо), али позива једино одабране госте. Сви одговори позваних су разочаравајући: **„Један за другим почеше се изговарати. Први објашњава: купио сам њиву ...“ други рече: купио сам пет јармова волова ... а трећи: тек што сам се оженио, зато не могу доћи.“** Исус завршава причу пресудом домаћина: **„Кажем вам: ниједан од оних позваних људи неће окусити моје вечере“** (Лука 14,24).

Из тога постаје јасно да човек може добити или изгубити небо. Одлучујућа тачка је прихватање или одбијање позива. Може ли бити још једноставније? Не! Ако једног дана пуно људи буду одбачени од Царства небеског то неће бити због тога што нису знали пут ка њему, него зато што се нису одазвали позиву.

Троје људи из приче нису пример за нас, јер нико од њих није прихватио позив и отишао на славље. Шта сад? Да ли славље пропада? Напротив! Након одбијања домаћин шаље позиве свуда. Овога пута позиви неће бити одштампани златним словима. Сад важи једино једноставни позив: „Дођите!“ И свако ко се одазове, добија сасвим извесно место за трпезом. Шта се дешава? Па, људи долазе, и то у гомилама. После извесног времена домаћин сагледава биланс: има још слободних места! И каже својим слугама: **„Изађите поново! Позовите још људи!“**

На овом месту желим причу да пренесем на нас, јер она погађа управо нашу ситуацију данас. Има још слободних места на небу, Бог и теби каже: „Дођи, заузни своје место на небу! Буди паметан и обезбеди себи место за вечност! Уради то данас!“

Небо је незамисливо лепо и зато га Господ Исус упоређује са великим слављем. У Посланици 1. Коринћанима 2,9 у вези тога пише: **„Што око не виде, и ухо не чу, и у срце људско не дође, што уготови Бог онима, који га љубе.“** Ништа, али баш ништа на овој земљи није ни приближно упоредиво са небом. Тако незамисливо лепо је тамо! Ни у ком случају не смемо пропустити небо, јер је оно веома драгоцено. Неко нам је врата небеска отворио, Исус, Син Божји! Њему треба и за то да захвалимо да је тако лако отићи на небо. Сада то зависи једино још од наше жеље. Само ко је тако кратковид, попут троје људи из приче, неће се одазвати позиву.

Спасење се остварује кроз Господа Исуса

У Делима Апостола 2,21 читамо један јако важан стих: „**И сваки који призове име Господње [Исус], спашће се**“. То је кључна реченица Новог завета. Кад је Павле био у затвору у Филипима он је разговор са стражарем довео до главне тачке: „**Веруј и Господа Исуса, и спашћеш се ти и твој дом**“ (Дела Апостола 6,31). Ова порука је врло кратка али кључна, и има снагу да промени живот. Још исте ноћи стражар се обратио Исусу, тиме што је поверовао у њега и покајао се.

Постоји нешто што обавезно морамо знати: Исус жели да нас врати са пута који води ка пропасти, пута који води ка паклу! У вези неба и пакла Свето писмо каже да ће људи бити тамо вечно. Прво место је величанствено, а друго – ужасно. Трећег места нема! Пет минута после смрти нико неће рећи да је смрт крај свега. У особи Исуса Христа све се одлучује. Наше вечно пребивање зависи од једне једине особе: од Исуса - и нашег односа са њим!

Боравећи у Пољској где сам одржавао низ предавања, посетили смо успут некадашњи концентрациони логор Аушвиц. Тај концентрациони логор су нацисти основали за време другог светског рата на југу Пољске. У Аушвицу су систематски убијани од стране нациста прогоњени људи. Ужасне су се ствари тамо дешавале. Од 1942 до 1944 г. ту је било угушено а затим и спаљено више од 1,6 милиона душа, већином Јевреја. Овај концентрациони логор у литератури се наводи као „Пакао Аушвиц“. Размишљао сам о том називу док нас је службеница уводила у гасну комору у којој је у једној смени и по 600 људи истовремено налазило своју смрт: незамисливо ужасно, али, да ли је то заиста био пакао?

Само зато што је у јануару 1945 г. ужасу дошао крај, могли смо као група посетиоца да видимо гасну комору. Логор је данас отворен за посетиоце и нико више тамо неће бити мучен и отрован. Гасне коморе Аушвица биле су временски ограничене, а пакао, описан у Библији, је вечан.

У улазној сали данашњег музеја мој поглед се усмерио према једној слици, која је приказивала крст са телом Христовим. Један затвореник је исклесаво ексером у зид своју наду у Разапетог. И овај уметник је умро у гасној комори. Али он је познавао Спаситеља Исуса. Он је умро на једном ужасном месту али за њега је небо било отворено. Из пакла, на који Господ Исус упорно упозорава у Новом завету (нпр. Матеј 7,13; Матеј 5,29-30; Матеј 18,8), нема ни спаса ни повратка. Човек, нашавши се једном у њему, остаје тамо заувек. Пакао никада неће бити отворен за посетиоце, јер је, за разлику од Аушвица, вечан.

Небо је такође вечно. То је место на које Бог жели да нас одведе. Зато не одбијајте позив на небо. Дозовите име Господа Исуса и обезбедите своје место на небу! После једног предавања, једна жена ме је сасвим узрујано упитала: „Да ли уопште могуће да човек обезбеди себи место на небу? То звучи мало као у туристичком бироу.“ Сложио сам се са њом: „ко нема резервацију неће ни стићи до циља. Ако желите да летите до Хавајских острва потребна вам је важећа карта.“ Она ме опет упита: „Да, али карта се мора платити?!“ – „Наравно, карта до неба такође! Али је она толико скупа да је нико од нас не може платити. Наш грех то спречава. Бог на свом небу не допушта грех. Ко жели, после овог живота, провести вечност код Бога на небу мора бити прво ослобођен своје кривице и свог греха. То ослобођење је једино могло да се оствари кроз безгрешну особу - а та особа је Исус Христ. Само Он је способан да плати све! И платио је, својом крвљу, смрћу на крсту.“

И шта сад да урадим да бих отишао на небо? И нама Бог упућује свој позив на спасење. Многи стихови Светог писма нас упорно позивају да се одазовемо Божјем позиву.

- **„Борите се да уђете на уска врата, јер вам кажем: Многи ће тражити да уђу и неће моћи!“** (Лука 13,24).
- **„Покајте се, јер се приближило Царство небеско!“** (Матеј 4,17).

- ***“Улазите на уска врата; јер су широка врата и широк је пут што води у пропаст, и много их је који њим иду. Као што су уска врата и тесан пут што води у живот, и мало их је који га налазе“*** (Матеј 7,13-14).
- ***„Дохвати се вечног живота на који си позван“*** (1. Тимотију, 6,12).
- ***„Веруј у Господа Исуса Христа и спашићеш се ти и твој дом“*** (Дела Апостола 16,31).

То су јако дирљиви и продорни позиви. Осећа се њихова озбиљност, одлучност и хитност. Поступаћемо доследно ако позиву на небо одговоримо молитвом која би, слободно формулисана, могла да звучи овако:

„Господе Исусе Христе, до сада сам живео тако као да Ти не постојиш. Сада сам спознао, ко си Ти и зато се први пут обраћам у молитви Теби. Сада знам да постоји небо, а и пакао. Спаси ме зато од пакла, куд бих због свих својих грехова, нарочито због неверовања, требало да идем. Моја је жеља да једном у целој вечности будем код Тебе на небу. А и свестан сам, да не могу отићу на небо због својих заслуга, већ само кроз веру у Тебе. Зато што ме волиш умро си на крсту и узео на себе моје грехе и платио их уместо мене. Хвала Ти за то. Ти видиш сву моју кривицу, од детињства до данас. Сваки појединачни грех мог живота ти је познат – све чега сам свестан, али и све што сам већ одавно заборавио. Ти знаш све о мени, јер Ти ме познајеш врло добро. Ти си упознат са сваким осећајем мог срца, било то радост или туга, добростање или снуженост. Пред Тобом сам као отворена књига. Такав какав сам и

како сам до сада живео, не могу опстати пред Тобом и пред живим Богом, тако бих промашио небо. Зато Те молим, опрости ми све моје грехе. Због мојих грехова ми је од срца жао. Прихватам Те сада као свог Господара. Преузми Ти сада власт над мојим животом. Желим да живим тако, како Ти то хоћеш.

Молим Те, помози ми да одбацам све што пред Тобом није исправно и поклони ми нове навике које су под Твојим благословом. Отвори ми прилаз до Твоје речи, до Светог писма. Помози ми да схватим шта у њему желиш да ми кажеш и да у Твојој речи нађем нову снагу и радост живота. Од сада буди Ти мој ГОСПОДАР, којем радо припадам и којег желим да следим. Покажи ми пут којим сада треба да идем. Хвала Ти што си ме услишио. Верујем Твом обећању да сам сада, окренувши се Теби, постао дете Божије, које ће једном вечно бити са Тобом на небу. Радујем се том великом добитку, да већ сада имам Тебе у свакој ситуацији на својој страни. Молим Те, помози ми да нађем људе који исто верују лично у Тебе и библијски оријентисану заједницу, где редовно могу да слушам Твоју реч. Амин.“

Директор и Професор у.п.
Др. инж. Вернер Гит

Наслов оригинала: Wie komme ich in den Himmel?
Хомпејџ аутора: www.wernergitt.de
Обрада превода: Сантина Костић
Насловна слика: Елисе Кристијан

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax:-19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de
© 2010: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Nr. 821
Serbisch / Serbian (kyr.)
3rd edition 2010